

[Pitzner.]

vate Erhverv, og selv om Fangerne Arbejdsydelse naturnødvendigt er langt ringere end Arbejdsydelsen i det private Liv, bliver Arbejdet dog billigere i Omkostninger.

Og til syvende og sidst er det dog saaledes, som der Gang paa Gang er sagt, og som jeg ogsaa vil pege paa, at det ikke kan gaa an at komme til, at Arbejdet udføres i Fængslerne, medens de, der staar ude i det frie Liv, derigennem bliver gjort arbejdsløse.

P. Andersen: Den Bemærkning, der kom fra den højtærede Justitsminister om, at man i Arbejdsdriften er villig til at forhandle og tidligere har ført Forhandlinger, er utvivlsomt fuldstændig rigtig. Men hvad nytter det, at man har forhandlet og stiller ny Forhandling i Udsigt, naar man bryder de Aftaler, der er Resultatet af Forhandlingerne, og ikke blot bryder Aftaler, men ogsaa det skriftligt givne Tilsgagn og handler fuldstændig i Modstrid med den Aand, der var hele Rigsdagens, da denne Sag var til Lovgivning i 1914, og det har jeg jo i mine Udtalelser præsteret Bevis for gennem de oplæste Citater. Jeg mener, at jeg som Medlem af Rigsdagen maa kræve, at saadanne Aftaler respekteres, at man kan stole paa de Aftaler, der er truffet med de Statsembedsmænd, der staar i første Række, og at man kan være sikker paa, at det, der hævdes her i Rigsdagen som Rigsdagens Anskuelse om en bestemt Sag, ogsaa bliver det raadende og ledende i alt, hvad der sker denne Sag vedrørende.

Hvor meget Arbejde der i den socialistiske Regerings Tid er udført med Hensyn til dette Spørgsmaal, kan jeg ikke give den højtærede Minister Oplysning om. Jeg ved kun, at Sagen har været taget op til Forhandling og har været behandlet mellem den daværende Statsminister og den daværende Justitsminister, men at man standsede ved dette, at Loven bød, at dette Embede skulde falde bort ved den kommitteredes Død eller Afgang, og andre Ting tog saa senere Interessen og Arbejdet.

Den højtærede Minister siger, at det er ikke berettiget at kritisere det Arbejde, som udføres, og at han har været meget tilfreds med Kvaliteten af det, der er kommet til ham. Det er jo meget muligt, at den højtærede Minister og jeg har et ganske forskelligt Syn paa, hvorledes et Fragtbrev skal være trykt. Det kommer

ganske naturligt deraf, at den højtærede Justitsminister er Jurist, medens jeg er Typograf. Derfor er Ministeren maaske tilfreds med det Makulaturtrykarbejde, som bliver fremstillet i Tugthustrykkeriet; men det kan jeg ikke være, og jeg beklager som gammel typografisk Arbejder, at det Fag, jeg har tilhørt i saa mange Aar, og som har haft min Kærlighed og Interesse, saaledes trædes ned i Snavset ved, at Staten udsender sligt Arbejde, som kommer i hver Mands Haand.

Jeg er for øvrigt ogsaa under en Forhandling, jeg har haft med en meget stor Handelsvirksomhed, blevet præsenteret for Arbejde fra et Tugthus, Arbejde altsaa, som er sendt ud til denne private Handelsvirksomhed, men som ikke var fremstillet paa en saadan Maade, at det kunde anvendes, men maatte returneres. Dette er ikke noget enestaaende Tilfælde.

Jeg er i Overensstemmelse med det ærede Medlem Hr. Hauge, naar han rettede en Henstilling til den højtærede Justitsminister, som han gjorde, og jeg takker det ærede Medlem, fordi han vil være med til, at Finansudvalget tager hele dette Spørgsmaal om en Udvidelse af Trykkeribygningen ved Nyborg Fængsel op, saa der kan blive foretaget en større Undersøgelse angaaende dette Spørgsmaal, end man hidtil har foretaget.

Endelig vil jeg sige, at det, der skulde være det væsentlige, Resultatet af, at denne Sag paa dette Tidspunkt er rejst her i Salen, skulde være, at Finansudvalget tog sig ganske alvorligt af denne Sag og foretog en omhyggelig Undersøgelse, aflagde Besøg i Fængselsvirksomhederne omkring i de forskellige Fængsler og som Følge af disse Undersøgelser tog et Standpunkt og gjorde en Indstilling i Overensstemmelse med de Røster, der rejser sig ude i det frie Erhverv baade fra Arbejdernes og Arbejdsgivernes Side. Thi det maa jo erkendes, at naar man er saa bekymret i disse Kredse i Anledning af dette, skyldes det den Udvikling, som er sket ogsaa med Hensyn til den store omsiggribende Arbejdsløshed. Arbejderne har ud fra den Erkendelse, at Arbejdet i Fængslerne er en Selvfølge, holdt sig noget tilbage, og det er først nu i den allersidste Tid, da de i saa høj Grad føler Ulykkerne og Ulemperne, der følger med Fængselsarbejdet i Form af voksende Arbejdsløshed indenfor Fagene, at de ogsaa er traadt frem i første Række og er med til at rette denne Henvendelse til Regering og Rigsdag, der har ligget her paa Folketingets Bord.